

ZONDAG 30 JUNI 2024

Afspraak met Olla Vogala wandelaars Francis, Pascal, Jean-Pierre, Arnold, Willy & Elvire, Daniël & Bea, Martine en Mary aan de **Warandeputten te Oostkamp**. Onze hoofdgids Jean-Pierre stond al geduldig te wachten aan de ingang om ons te begeleiden en te laten kennismaken met dit natuurgebied. Veel plaats om te parkeren was er niet meer omdat een kampeerwagen zeker 3 plaatsen in beslag nam. De cetti's zanger was de eerste die ons begroette. Nog maar juist vertrokken of daar hoorden wij ook de kleine karekiet die zijn aanwezigheid aankondigde. Bij de eerste kijkhut zit normaal gezien de ijsvogel, maar deze liet zich deze voormiddag niet zien, wel een paar meerkoeten en waterhoentjes. Verder op onze wandeling, langs een mooi vlonderpad zagen wij het heen en weer gefladder van staartmezen en putters en hoorden eventjes de tuinfluiter. Merkwaardig voor dit gebied is het koevinkje die wij meermaals op ons pad tegenkwamen. Verder tot aan de spoorweg bij een kleine kijkwand zaten een koppel dodaars. Verderop ontmoetten wij 4 jonge vogelaars die ons de aandacht vestigden op de aanwezigheid van een wespendif. Ons geduld werd beloond en 2 exemplaren zweefden wat verder boven de hoge bomen. Met deze mooie waarneming kwamen wij op het einde van deze wandeling en namen de tijd voor onze lunch. Lekker gezamenlijk aan de picnictafel wat bijbabbelen en knabbelen en hop naar de volgende wandeling.....

Om 13u00 hadden wij een afspraak met Ruben Saey en zijn echtgenote Caroline voor een +/- 4,5 km tocht in het natuurgebied **Miseriebocht** in de Westvlaamse gemeente Sint-Joris behorende bij Beernem. Het was een bocht in het kanaal Gent-Brugge en is eigendom van Waterwegen en Zeekanaal. Het gebied wordt beheerd door Natuurpunt waar Ruben deel van

uitmaakt. 2 kudde schapen met name vossekoppen houden het gebied in toom. Dit gebied is ook gekend voor de gaspeldoornstruiken. Langs de kant van de miseriebocht vloog de ijsvogel enkele keren heen en weer. Ook het koevinkje was terug aanwezig en tevens de kleine vuurvliinder. Voor het waarnemen van de kleine plevier was het een serieuze klim, maar de meesten en zeker de oudsten lieten hun niet kennen! De terugweg liep langs het kanaal en buiten enkele plezierbootjes viel er weinig te spotten. Tegen het begin-/eindpunt duidde Ruben ons – nog onlangs - op de zangpost van de orpheusspotvogel, maar tot onze grote spijt bleef deze stil en leeg.

De groten dorst kreeg nu zeker de bovenhand en werd afgesloten met een bezoek aan een terrascafeetje.

Van harte dank aan al de aanwezigen en super merci aan de gidsen Jean-Pierre, Ruben en Caroline.

Verslag: Bea